בס"ד " וַיִּזְרַע יִצְחָק בָּאָרֶץ הַהִוא וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ ה' " (בראשית כו' יב) **עלון מס 218**

ויזרע יצחק

שנה ה'

פרשת "נשא"
הפטרה: "ויהי איש"
יב' סיון תשע"ב

יוצא לאור ע"י מדרשת
"ויזרע יצחק"
ע"ש יצחק בן חמו בר אסתר ז"ל

זמני השבת	י"ם	ת"א	חיפה
כניסה	19:01	19:20	19:13
יציאה	20:22	20:25	20:27
ר"ת	21:08	21:09	21:11

"אודה ה' בכל לבב, בסוד ישרים ועדה" (תהלים קיא' א)

י'שתבח ה'בורא ו'יתברך ה'יוצר שהחיינו וקיימנו והגיענו ליום הזה שזכינו לסיים ארבע שנים ולהתחיל שנה חמשית של הפצת העלון וזיכוי הרבים ולמען שמו.

הגיגים לפרשת השבוע

"**נשא את ראש בני גרשון**" (במדבר ד' כב)

לכאורה, היה הכתוב צריך למנות את בני גרשון תחילה שהרי הוא הבכור, ואכן מתייחס לכך המדרש וטוען שהיות שמשא הארון נמסר לבני קהת לכן מנה אותם בתחילה וזהו לכבודו של הארון, אך עדיין חוזרת ומתעוררת השאלה, מדוע לא מסרו את משא הארון אל גרשון שהוא הבכור לכבדו ביתר שאת ויתר עוז? מתרץ ה"**כלי יקר**" שרצה הקב"ה להראות לנו את גודל הכבוד שיש לכבד את לומדי התורה בבחינת "כבוד חכמים ינחלו", ושצריך לקדשו בכל דבר שבקדושה כדרך שמנה את בני קהת תחילה בעבור שהוא נושא אתו את דבר ה'. ואילו היו נותנים את משא הארון לגרשון שהוא הבכור היינו אומרים שבגלל הבכורה הוא נמנה תחילה ולא היינו תולים את החשיבות הזו בגלל משא הארון, לכן מסר הקב"ה את משא הארון לבני קהת ומנה אותם תחילה וכך ידעו הכל לתת כבוד לתורה וללומדיה. ומה שסמך המדרש עניין זה לפסוק "יקרה היא מפנינים" (משלי ג' טו) הכוונה היא להורות שכתר תורה הפקר לכל ולכן לא ניתן משא הארון אל הבכור כדי שלא יתפאר ויאמר אני ראוי לכתר תורה יתר מזולתי אלא הכל שוים בה, לכן נאמר: "יקרה היא מפנינים" דהיינו מכהן גדול שנכנס לפני ולפנים, כי לכתר כהונה זכאי רק מי שהוא מזרע אהרן ו"יקרה היא מפנינים" דהיינו מכתר מלכות שיש לו זהב ורב פנינים ואין זכאי בו רק מי שהוא מזרע דוד, אבל כתר תורה הוא הפקר לכל והכל זכאים לו.

"**כאשר דבר אל משה כן עשו בני ישראל**" (במדבר ה' ד)

מובא ב"**משך חכמה**" שבימים שבהם באו בני ישראל להקריב את קרבנותיהם והיו צריכים לבא ולהיראות במשכן, היו פורשים מנשותיהם. ומשה שהיה תמיד במחנה שכינה, והדיבור היה מצוי אצלו, היה תמיד פרוש מאשה. וזה "כאשר דבר ה' אל משה", והיכן דיבר? "ואתה פה עמוד עמדי" (דברים ה' כח), שדרשו חז"ל (שבת פז.) שצוהו לפרוש מהאשה. "כן עשו בני ישראל", שבשעה שהיו באים לעזרה פרשו מנשותיהם. ולכן כתוב "כאשר דבר" ולא "כאשר צוה" בכל מקום, משום דמשה עשה מדעתו, וה' הסכים על ידו.

"**כל הבקר לעולה**" (במדבר ז' פז)

אומר **רבינו בחיי** שגם כאן באה לידי ביטוי ההקבלה בין הכבוד שהיה במעמד הר סיני ובין המשכן וזהו לשונו: "וכבר ידעת כי הכבוד שירד בהר סיני הוא שנעתק אל המשכן, כשם שירד בהר סיני בדגלי מלאכי השרת, כן ישראל בנסוע משכן עשויין דגלים, כשם שהגביל להר סיני ואמר: "לא תגע בו יד" (שמות יט') כן הגביל את המשכן: "והזר הקרב יומת" (במדבר א')", וכמו כן העניין כאן כאשר נשלמה חנוכת המזבח והוקם המשכן הקריבו י"ב קרבנות כנגד י"ב מצבות שבנה משה לי"ב שבטי ישראל בהר סיני, והקריבו כאן כ"ד פרים כנגדו הפרים שהקריבו בהר סיני שנאמר: "ויזבחו זבחים שלמים לה' פרים" (שמות כד')

"נר ה' נשמת אדם" העלון השבועי מוקדש לע"נ עמרם בן חמו בר לונה ז"ל נלב"ע יז' סיון

מעוניין לקבל את העלון ישירות לתיבת הדוא"ל שלך? שלח מייל לכתובת: Yossef.Benhamo@gmail.com

העלון מיוסד לעילוי נשמת :

יצחק בן חמו בר אסתר ז"ל נלב"ע יג' אדר ב' תשס"ה

יצחק בנימין בר שורין ז"ל נלב"ע יג' אדר ב' תשל"ג

חביבה חיה בנימין בת גורג'יה ז"ל נלב"ע יא' ניסן תשס"ז

ת.נ.צ.ב.ה

העלון ניתן להורדה באתרים הבאים: ladaat.net/gilionot.php alonolam.com

אין לעיין בעלון בשעת התפלה

נא לשמור על קדושת הגליון

"דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי תַשְׂטֶה אִשְׁתּוֹ" (במדבר ה' יב)

לכאורה ישנה כפילות בפסוק: "דבר... ואמרת" ועוד ידוע מה שאמרו חז"ל שכאשר כתוב "דבר" הכוונה היא לדיבור קשה וכאשר כתוב "אמור" הכוונה היא לאמירה רכה, מדוע? מבאר ה"**אור החיים**" הקדוש שיש בפרשת סוטה שתי דרגות, אחת נקיה ואחת טמאה, כאשר סופה של הטמאה הוא "וצבתה בטנה ונפלה ירכה", ואילו הטהורה עתידה להשתבח "ונזרעה זרע", לכן כתוב בפסוק לשון "דיבור" ולשון "אמירה", "דיבור", שהוא קשה ותקיף, אל הטמאה, ו"אמירה", שהיא רכה ועדינה, לטהורה, אשר יקנא לה בעלה.

"וְכָתַב אֶת הָאָלוֹת הָאֵלֶּה הַכֹּהֵן בַּסֵּפֶר וּמָחָה אֶל מֵי הַמָּרִים" (במדבר ה' כג)

חז"ל מדגישים את גדולתו של הקב"ה אשר, כביכול, בזמן השקאת הסוטה מוותר הקב"ה ומתיר למחות את שמו על המים, ולו רק בכדי שבזכות מחיקה זו ישרה שלום בין איש לאשתו, מבאר **המהר"ל מפראג** שהיות ש"שלום" הוא גם כן אחד משמותיו של הקב"ה, אם כך אין כאן מחיקה כלל, שהרי אמנם נמחק שם אחד של הקב"ה אך מיד בא תחתיו ה"שלום" שהוא שם קודש משמותיו של הקב"ה.

"מַיִן וְשֵׁכָר יָזִיר" (במדבר ו' ג)

אומר "**הספורנו**" שאדם שחפץ להזיר לה', שלא יסגף את עצמו בצומות, משום שבזה ממעט במלאכת שמים (תענית יא:), ולא יצער את גופו במכות הפרושים כמנהג צבועים וכומרים (סוטה כב:), אלא יפריש את עצמו מהיין, שבזה הוא ממעט מאוד את התאוות ומכניע יצרו, ולא יתיש את כחו בזה כלל.

"כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לָהֶם" (במדבר ו' כג)

"בכוונה ובלב שלם" (רש"י).

אומר ה"**כתב סופר**" שהדגשת הכתוב: "אמור להם" באה לומר לכהנים שהברכות מכוונות לבני ישראל בלבד ולא כוללות גם את הכהנים, והדגשה זו נצרכה כדי שבזמן שהכהנים מברכים את ישראל לא תעלה בדעתם שום נגיעה אישית או מחשבה על טובת הנאה שתצמח להם מהברכות הללו. שהרי כאשר תתקיימנה הברכות שברכו את ישראל, ויתברך פרי בטנם ואדמתם, עשתרות צאנם ובקרם, ממונם וכל נכסיהם, תצמח מכך טובת הנאה גם לכהנים, שיזכו במתנות כהונה לרוב. לכן הזהירם הכתוב: "אמור להם" דהיינו להם ולא לכם.

"סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה" (במדבר ז' יג)

הרמב"ן מבאר שהנשיאים התכוונו לחנוך את המזבח בכל סוגי הקרבנות הקרבים עליו, לכן הביאו מנחה וקטורת ועולה וחטאת ושלמים. ולמרות שהקטורת והחטאת הם קרבנות שאינם באים בנדבה בכל אופן היתה זו הוראת שעה מיוחדת על מנת שיוכלו להשלים את חנוכת המזבח בכל סוגי הקרבנות האפשריים. ובזה שהסכים הקב"ה עם הנשיאים וצוה לחנוך את המזבח שנאמר: "נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנוכת המזבח" (במדבר ז' יא), אנו לומדים שיש מצוה לחנוך את בית המקדש ואת המזבח. ולכך עשה שלמה חנכת הבית, דכתיב: "ויחנכו את בית הא-לקים המלך וכל העם" (דהי"ב ז' ה). וכן אנשי כנסת הגדולה עשו חנוכה לבית השני שנאמר: "ועבדו בני ישראל כהניא וליואי ושאר בני גלותא חנכת בית א-להא" (עזרא ו' טז). וכן לעתיד לבוא לימות המשיח, שנאמר: "שבעת ימים יכפרו את המזבח וטהרו אותו ומלאו ידיו ויכלו את הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח את עולותיכם ואת שלמיכם" (יחזקאל מג' כו-כז).

!!! היכונו היכונו היכונו !!!

קונצרט מיוחד לכבוד "דוד המלך", נעים זמירות ישראל,

שיערך בטו' בסיון תשע"ב (5/6/12) בבית הכנסת "אוהל יצחק" רחוב הרצוג פ"ת

בהשתתפות פייטנים ובליווי תזמורת אנדלוסית אותנטית.

לרפואת כל חולי עם ישראל ובכללם: הרה"ג משה חזקיהו שליט"א בן שרה , דוד בן בווינה בינה , עינבר בת אביבה

הארות והערות ניתן להפנות לטלפון: 052-3268315 או בדוא"ל: Yossef.Benhamo@gmail.com

גמ"ח "יד יצחק": מבחר תפילין רש"י (ספרדי, אשכנזי, איטר) להשאלה בטלפון: 052-3268315

גמ"ח "בית יצחק": ספרים ל"חנוכת בית" ו"ברית יצחק" (כולל מנחה וערבית) להשאלה בטלפון: 052-3268315

חברת הבקשות "מאיר השחר" בני ברק ומדרשת "ויזרע יצחק"

לימוד פיוטים ובקשות נוסח מרוקו בהדרכת ע"ה יוסף בן חמו שישי 14:00 בית כנסת "תורת ישראל" קרית הרצוג ב"ב

הזכויות אינן שמורות. הפצה, לזיכוי הרבים, מותרת בכל דרך. "ואהבת לרעך כמוך"– סיימת לקרא, נא העבר לחברך.

אנו לומדים בעלון בשעת התפילה

נא לא לעשן בשעת התפילה